

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Marea Cameră)

30 mai 2017*

„Recurs — Acțiune în despăgubire — Politica externă și de securitate comună (PESC) — Măsuri restrictive luate împotriva Republicii Islamice Iran — Lista persoanelor și a entităților cărora li se aplică înghețarea fondurilor și a resurselor economice — Prejudiciu material — Prejudiciu moral — Eroare de apreciere a cuantumului despăgubirii — Inexistență — Recurs incident — Condiții necesare pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii Europene — Obligația de a dovedi temeinicia măsurilor restrictive — Încălcare suficient de gravă”

În cauza C-45/15 P,

având ca obiect un recurs formulat în temeiul articolului 56 din Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene, introdus la 4 februarie 2015,

Safa Nicu Sepahan Co., cu sediul în Ispahan (Iran), reprezentată de A. Bahrami, avocat,

recurentă,

cealaltă parte din procedură fiind:

Consiliul Uniunii Europene, reprezentat de R. Liudvinaviciute-Cordeiro, de M. Bishop și de I. Gurov, în calitate de agenți,

pârât în primă instanță,

susținut de:

Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, reprezentat de M. Gray, în calitate de agent,

intervenient în recurs,

CURTEA (Marea Cameră),

compusă din domnul K. Lenaerts, președinte, domnul A. Tizzano, vicepreședinte, domnii M. Ilešič, L. Bay Larsen și T. von Danwitz, președinți de cameră, domnii A. Rosas (raportor), J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, C. G. Fernlund, C. Vajda, S. Rodin și F. Biltgen și doamna K. Jürimäe, judecători,

avocat general: domnul P. Mengozzi,

grefier: doamna L. Hewlett, administrator principal,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 2 mai 2016,

* Limba de procedură: engleza.

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 8 septembrie 2016,

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Prin recursul formulat, Safa Nicu Sepahan Co. solicită anularea în parte a Hotărârii Tribunalului Uniunii Europene din 25 noiembrie 2014, Safa Nicu Sepahan/Consiliul (T-384/11, denumită în continuare „hotărârea atacată”, EU:T:2014:986), prin care acesta a respins în parte acțiunea sa având ca obiect, printre altele, acordarea de daune interese ca despăgubire pentru prejudiciile material și moral pe care pretinde că le-a suferit din cauza înscrierii sale în lista entităților ale căror fonduri și resurse economice au fost înghețate, în temeiul punctului 19 din partea I secțiunea B din anexa I la Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 503/2011 al Consiliului din 23 mai 2011 de punere în aplicare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului (JO 2011, L 136, p. 26), ulterior al punctului 61 din partea I secțiunea B din anexa IX la Regulamentul (UE) nr. 267/2012 al Consiliului din 23 martie 2012 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 961/2010 (JO 2012, L 88, p. 1) (denumite în continuare „dispozițiile în litigiu”).
- 2 Prin recursul incident formulat, Consiliul Uniunii Europene solicită anularea în parte a hotărârii atacate, în măsura în care Uniunea Europeană a fost obligată la plata către Safa Nicu Sepahan a unei despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit de aceasta ca urmare a măsurilor restrictive prevăzute de dispozițiile în litigiu.

Istoricul litigiului

- 3 Istoricul litigiului a fost descris în termenii următori la punctele 1-13 din hotărârea atacată:
 - „1 Prezenta cauză se înscrie în cadrul măsurilor restrictive instituite în scopul de a face presiuni asupra Republicii Islamice Iran pentru ca aceasta din urmă să pună capăt activităților nucleare care prezintă un risc de proliferare și dezvoltării vectorilor de transport de arme nucleare (denumită în continuare «proliferarea nucleară»).
 - 2 Reclamanta, Safa Nicu Sepahan [...], este o societate pe acțiuni iraniană.
 - 3 Numele unei entități identificate drept «Safa Nicu» a fost înscris pe lista entităților implicate în proliferarea nucleară care figurează în anexa II la Decizia 2010/413/PESC a Consiliului din 26 iulie 2010 privind adoptarea de măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Poziției comune 2007/140/PESC (JO [2010,] L 195, p. 39), prin Decizia 2011/299/PESC a Consiliului din 23 mai 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO [2011,] L 136, p. 65).
 - 4 Pe cale de consecință, numele entității identificate drept «Safa Nicu» a fost înscris pe lista care figurează la anexa VIII la Regulamentul (UE) nr. 961/2010 al Consiliului din 25 octombrie 2010 privind măsuri restrictive împotriva Iranului și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 423/2007 (JO [2010,] L 281, p. 1), prin [Regulamentul de punere în aplicare nr. 503/2011].
 - 5 În motivarea Deciziei 2011/299 și a Regulamentului de punere în aplicare nr. 503/2011, entitatea identificată drept «Safa Nicu» a fost descrisă ca o «[s]ocietate de comunicații care a furnizat echipamente pentru instalația Fordow (Qom[, Iran]), construită fără să fie declarată [Agenției Internaționale pentru Energie Atomică (ONU) (AIEA)]».

- 6 Avertizată fiind de unul dintre partenerii săi comerciali, reclamanta a solicitat [Consiliului], prin scrisoarea din 7 iunie 2011, să modifice anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010, fie prin completarea și rectificarea înscrierii entității identificate drept «Safa Nicu» pe listele în cauză, fie prin suprimarea sa. Ea a arătat în această privință că fie înscrierea respectivă viza o altă entitate decât pe ea însăși, fie Consiliul a săvârșit o eroare prin înscrierea numelui său pe lista care figurează în anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010.
- 7 Întrucât nu a primit răspuns la scrisoarea sa din 7 iunie 2011, reclamanta a contactat Consiliul telefonic, iar la 23 iunie 2011 i-a adresat o nouă scrisoare.
- 8 Înscrierea entității identificate drept «Safa Nicu» pe lista din anexa II la Decizia 2010/413 și pe cea din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010 a fost menținută prin Decizia 2011/783/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO [2011,] L 319, p. 71) și prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 1245/2011 al Consiliului din 1 decembrie 2011 de punere în aplicare a Regulamentului nr. 961/2010 (JO [2011,] L 319, p. 11).
- 9 În Decizia 2011/783 și în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011, mențiunea «Safa Nicu» a fost înlocuită cu mențiunea «Safa Nicu, alias „Safa Nicu Sepahan”, „Safanco Company”, „Safa Nicu Afghanistan Company”, „Safa Al-Noor Company” și „Safa Nicu Ltd Company”». De asemenea, cinci adrese din Iran, din Emiratele Arabe Unite și din Afganistan au fost menționate drept informații de identificare privind entitatea vizată.
- 10 Prin scrisoarea din 5 decembrie 2011, Consiliul a informat reclamanta cu privire la menținerea numelui său pe listele din anexa II la Decizia 2010/413 și din anexa VIII la Regulamentul nr. 961/2010. El a constatat că observațiile prezentate de reclamantă la 7 iunie 2011 nu justificau ridicarea măsurilor restrictive. A precizat că înscrierea entității identificate drept «Safa Nicu» o viza într-adevăr pe reclamantă, în pofida mențiunii incomplete a numelui său. De asemenea, a informat-o pe reclamantă despre modificările menționate la punctul 9 de mai sus.
- 11 Întrucât Regulamentul nr. 961/2010 a fost abrogat prin [Regulamentul nr. 267/2012], numele reclamantei a fost inclus de Consiliu în anexa IX la acest din urmă regulament. Motivarea referitoare la reclamantă este identică cu cea reținută în Regulamentul de punere în aplicare nr. 1245/2011.
- 12 Prin scrisoarea din 11 decembrie 2012, Consiliul a informat-o pe reclamantă cu privire la menținerea numelui său pe listele din anexa II la Decizia 2010/413 și din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012 și i-a comunicat, în anexă, acest din urmă regulament.
- 13 Prin Decizia 2014/222/PESC a Consiliului din 16 aprilie 2014 de modificare a Deciziei 2010/413 (JO [2014,] L 119, p. 65), numele reclamantei a fost retras de pe lista din anexa II la Decizia 2010/413. Prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 397/2014 al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind punerea în aplicare a Regulamentului nr. 267/2012 (JO [2014,] L 119, p. 1), numele său a fost retras, în consecință, de pe lista din anexa IX la Regulamentul nr. 267/2012.”

Hotărârea atacată

- 4 Prin cererea introductivă din 22 iulie 2011, Safa Nicu Sepahan a introdus la Tribunal o acțiune în anulare și în despăgubire.
- 5 Referitor, în primul rând, la cererea de anulare a dispozițiilor în litigiu, Tribunalul a arătat că instanța Uniunii trebuie să se asigure că măsurile restrictive care au o aplicabilitate individuală se întemeiază pe o bază factuală suficient de solidă. În această privință, Tribunalul a subliniat, făcând trimitere la punctele 64-66 din Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian (C-280/12 P,

EU:C:2013:775), că autoritatea competentă a Uniunii este cea care are sarcina să demonstreze temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei vizate, aceasta din urmă neavând obligația să facă dovada negativă a netemeinicii motivelor menționate. În consecință, Tribunalul a solicitat Consiliului să prezinte elemente care justifică adoptarea și menținerea măsurilor restrictive față de Safa Nicu Sepahan.

- 6 Întrucât Consiliul a indicat că singurul element de care dispunea referitor la adoptarea și la menținerea acestor măsuri restrictive era o propunere de înscriere formulată de un stat membru și că informațiile conținute în această propunere erau reproduse în motivarea dispozițiilor în litigiu, Tribunalul a concluzionat, la punctul 38 din hotărârea atacată, că Consiliul nu a dovedit temeinicia afirmației potrivit căreia Safa Nicu Sepahan este o societate de comunicații care a furnizat echipamente pentru situl Fordow (Qom). Întrucât această afirmație constituia unicul motiv în susținerea adoptării și a menținerii de măsuri restrictive împotriva Safa Nicu Sepahan, Tribunalul a anulat dispozițiile în litigiu.
- 7 În ceea ce privește, în al doilea rând, cererea de despăgubire formulată de Safa Nicu Sepahan, Tribunalul a amintit, la punctul 47 din hotărârea atacată, jurisprudența potrivit căreia angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii este supusă întrunirii mai multor condiții, și anume nelegalitatea conduitei imputate instituțiilor, caracterul real al prejudiciului și existența unei legături de cauzalitate între conduita invocată și prejudiciul pretins.
- 8 În ceea ce privește, în primul rând, condiția nelegalității comportamentului reproșat instituțiilor, Tribunalul a amintit, la punctul 50 din hotărârea atacată, că jurisprudența impune proba unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, iar la punctul 52 din această hotărâre, că criteriul decisiv pentru constatarea unei astfel de încălcări este nerespectarea vădită și gravă de către instituția în cauză a limitelor care se impun puterii sale de apreciere. Tribunalul a statuat, la punctele 57 și 58 din hotărârea atacată, că dispozițiile relevante ale Regulamentelor nr. 961/2010 și nr. 267/2012 prevăd în mod limitativ condițiile în care sunt permise măsuri restrictive și că aceste dispoziții, în măsura în care asigură astfel protecția intereselor individuale ale particularilor vizați, trebuie considerate norme de drept care au ca obiect conferirea de drepturi particularilor. Ar decurge din constatarea nevalidității dispozițiilor în litigiu, așa cum este realizată de Tribunal în hotărârea atacată, că, adoptând dispozițiile menționate, Consiliul a încălcat aceste regulamente.
- 9 La examinarea subsecventă a naturii suficient de grave a acestei încălcări, Tribunalul a statuat, la punctele 59-61 din hotărârea atacată, că, în ceea ce privește obligația de a dovedi temeinicia măsurilor restrictive adoptate, Consiliul nu dispune de marjă de apreciere, această obligație fiind dictată de cerința respectării drepturilor fundamentale ale persoanelor și ale entităților în cauză. A constatat de asemenea, la punctul 62 din această hotărâre, că regula care impune Consiliului această obligație nu suscita dificultăți de aplicare sau de interpretare.
- 10 Arătând în plus, la punctele 63-67 din hotărârea atacată, că regula în cauză era consacrată printr-o jurisprudență a Tribunalului anterioară adoptării primei dintre dispozițiile în litigiu, intervenită la 23 mai 2011, Tribunalul a concluzionat, la punctele 68 și 69 din această hotărâre, că o administrație care acționează cu prudență și cu diligența obișnuite ar fi fost în măsură să înțeleagă, la momentul adoptării dispoziției menționate, că îi revenea sarcina de a obține, în împrejurările speței, informațiile sau elementele de probă care justificau măsurile restrictive referitoare la reclamantă pentru a putea dovedi, în cazul unei contestații, temeinicia acestor măsuri prin prezentarea informațiilor sau a elementelor de probă respective în fața instanței Uniunii. În consecință, Tribunalul a constatat o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor.
- 11 În al doilea și în al treilea rând, Tribunalul a arătat că revine Safa Nicu Sepahan sarcina de a prezenta elemente de probă pentru a se dovedi existența și amploarea unui prejudiciu real și cert, precum și faptul că un asemenea prejudiciu este rezultatul direct al conduitei imputate.

- 12 În ceea ce privește cererea de reparare a prejudiciului moral formulată de Safa Nicu Sepahan, Tribunalul a considerat, la punctul 85 din hotărârea atacată, că adoptarea și menținerea deopotrivă nelegale a măsurilor restrictive referitoare la Safa Nicu Sepahan i-au cauzat un prejudiciu moral care dă dreptul la despăgubire.
- 13 În ceea ce privește quantumul despăgubirii care trebuie acordată pentru prejudiciul moral, Tribunalul, făcând referire la punctul 72 din Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), a recunoscut la punctele 86 și 87 din hotărârea atacată că anularea înscrierii Safa Nicu Sepahan în lista entităților vizate de măsurile restrictive în cauză putea să modereze quantumul despăgubirii acordate, dar nu și să constituie o reparare integrală a prejudiciului suferit. Arătând, la punctele 88-91 din hotărârea atacată, că trebuia să se țină seama în special de gravitatea încălcării constatate, de durata acesteia, de comportamentul Consiliului, precum și de efectele pe care afirmația privind implicarea Safa Nicu Sepahan în proliferarea nucleară iraniană le-a produs asupra terților, Tribunalul a stabilit quantumul acestei despăgubiri *ex aequo et bono* la 50 000 euro.
- 14 În schimb, Tribunalul a respins cererea Safa Nicu Sepahan privind repararea prejudiciului material pe care pretinde că l-a suferit.

Concluziile părților

Concluziile formulate în recurs

- 15 Prin recursul formulat, Safa Nicu Sepahan solicită Curții:
- anularea în parte a hotărârii atacate, în măsura în care respinge cererea de despăgubire pentru prejudiciul material suferit;
 - anularea în parte a hotărârii atacate, în măsura în care limitează quantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral la 50 000 de euro;
 - obligarea Consiliului la plata sumei de 5 662 737,40 euro, însoțită de dobânzi, ca despăgubire pentru prejudiciul material suferit din cauza desemnării sale pe lista persoanelor sancționate;
 - obligarea Consiliului la plata sumei de 2 000 000 de euro plus dobânzi cu titlu de daune interese în despăgubirea pentru prejudiciul moral suferit din cauza desemnării sale pe lista persoanelor sancționate;
 - obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Curții și a Tribunalului, însoțite de dobânzi;
 - în subsidiar, obligarea Consiliului la plata sumelor stabilite *ex aequo et bono*, însoțite de dobânzi, ca despăgubire pentru prejudiciu material, pe de o parte, și pentru prejudiciul moral, pe de altă parte, quantumul despăgubirii pentru acest ultim capăt de cerere privind prejudiciul netrebuind să fie mai mic decât cel care i-a fost deja acordat cu acest titlu prin hotărârea atacată, precum și obligarea Consiliului la plata cheltuielilor de judecată efectuate de recurentă în fața Curții și a Tribunalului, însoțite de dobânzi, și
 - cu titlu încă mai subsidiar, trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal, pentru ca acesta să reexamineze quantumul daunelor și să pronunțe o nouă hotărâre în favoarea recurente.

16 Prin memoriul în răspuns, Consiliul solicită Curții:

- respingerea recursului ca nefondat;
- substituirea motivelor hotărârii atacate privind noțiunea „încălcare suficient de gravă a unei norme de drept”, în conformitate cu considerațiile expuse în memoriul în răspuns, și
- obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului și procedurii în primă instanță.

Concluziile formulate în recursul incident

17 Prin recursul incident formulat, Consiliul solicită Curții:

- anularea hotărârii atacate, în măsura în care îl obligă la plata către recurentă a unei despăgubiri de 50 000 de euro pentru prejudiciul moral suferit de aceasta;
- respingerea cererii de despăgubire formulate de recurentă pentru prejudiciul moral și
- obligarea recurente la plata cheltuielilor de judecată aferente recursului incident și procedurii în primă instanță.

18 Prin memoriul în răspuns la recursul incident, Safa Nicu Sepahan solicită Curții să declare recursul incident nefondat. În plus, reiterează concluziile recursului său, cu excepția celei, prezentată în subsidiar, vizând trimiterea cauzei spre rejudecare la Tribunal pentru ca acesta să reexamineze cuantumul daunelor și să pronunțe o nouă hotărâre în favoarea recurente.

19 Prin decizia președintelui Curții din 5 august 2015, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor Consiliului formulată de Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Observații introductive

20 Potrivit articolului 174 din Regulamentul de procedură al Curții, prin memoriul în răspuns se poate cere admiterea sau respingerea, în tot sau în parte, a recursului. Pe de altă parte, conform articolelor 172 și 176 din acest regulament, părțile autorizate să depună memoriu în răspuns pot depune, prin înscris separat, distinct de memoriul în răspuns, un recurs incident prin care, potrivit articolului 178 alineatul (1) și alineatul (3) a doua teză din regulamentul menționat, se poate cere anularea, în tot sau în parte, a hotărârii atacate în temeiul unor motive și argumente de drept diferite de cele invocate în memoriul în răspuns. Reiese din aceste dispoziții, interpretate coroborat, că, prin memoriul în răspuns, nu se poate cere anularea hotărârii atacate pentru motive diferite și autonome de cele invocate în recurs, asemenea motive neputând fi invocate decât în cadrul unui recurs incident (Hotărârea din 10 noiembrie 2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital/Comisia, C-449/14 P, EU:C:2016:848, punctele 99-101).

21 În măsura în care Consiliul solicită Curții, prin memoriul său în răspuns la recursul formulat de Safa Nicu Sepahan, să procedeze la o substituie a motivelor hotărârii atacate privind una dintre condițiile cumulative pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, și anume cea referitoare la existența unei „încălări suficient de grave” a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, această cerere nu urmărește admiterea sau respingerea recursului menționat, ci vizează anularea deciziei Tribunalului care figurează la punctul 2 din dispozitivul hotărârii atacate, care obligă Consiliul la plata către Safa Nicu Sepahan a unei despăgubiri de 50 000 de euro pentru

prejudiciul moral suferit de aceasta, întrucât această decizie este întemeiată pe constatarea unei asemenea încălcări. În consecință, deoarece nu îndeplinește cerințele articolului 174 din regulamentul de procedură, acest capăt de cerere este inadmisibil.

- 22 De asemenea, în măsura în care Safa Nicu Sepahan solicită Curții, prin memoriul său în răspuns la recursul incident al Consiliului, să anuleze în parte hotărârea atacată și să îi acorde o justă despăgubire pentru prejudiciul atât material, cât și moral suferit, aceste capete de cerere nu sunt limitate la motivele invocate în acest recurs incident, contrar prevederilor articolului 179 din Regulamentul de procedură al Curții și sunt, în consecință, inadmisibile.
- 23 Este necesar să se examineze recursul incident al Consiliului în primul rând, întrucât se referă la prima dintre cele trei condiții de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii, și anume cea referitoare la existența unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor.

Cu privire la recursul incident al Consiliului

- 24 Recursul incident este structurat în jurul a două motive.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a condițiilor de angajare a răspunderii extracontractuale a Uniunii

Argumentația părților

- 25 Potrivit Consiliului, Tribunalul a săvârșit o eroare de drept considerând, la punctele 68 și 69 din hotărârea atacată, că nelegalitatea în cauză constituia o „încălcare suficient de gravă a unei norme de drept”.
- 26 În această privință, Tribunalul ar fi statuat, la punctele 59-61 din hotărârea atacată, că Consiliul nu dispunea de nicio marjă de apreciere în ceea ce privește decizia sa de a înscrie Safa Nicu Sepahan în lista persoanelor vizate de măsurile restrictive în cauză. Tribunalul ar fi ajuns la o asemenea concluzie întemeindu-se în mod eronat pe jurisprudența consacrată în prezent prin Hotărârea din 28 noiembrie 2013, Consiliul/Fulmen și Mahmoudian (C-280/12 P, EU:C:2013:775), și prin Hotărârea din 18 iulie 2013, Comisia și alții/Kadi (C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518), pentru a determina întinderea obligației care revine Consiliului de a dovedi, în caz de contestare, temeinicia motivelor reținute împotriva persoanei vizate de măsuri restrictive, deși această regulă jurisprudențială nu era clar stabilită la momentul la care acesta din urmă a adoptat dispozițiile în litigiu.
- 27 În plus, Tribunalul ar fi considerat în mod eronat, la punctul 62 din hotărârea atacată, că regula care impune Consiliului să dovedească temeinicia măsurilor restrictive în cauză nu se referea la o situație deosebit de complexă și că nu suscita dificultăți de aplicare sau de interpretare. Tribunalul s-ar fi întemeiat, în această privință, în mod inexact pe propria jurisprudență, citată la punctele 64-67 din hotărârea atacată. Pe de altă parte, ar trebui să se țină seama de dificultățile legate de comunicarea de informații confidențiale care stau la baza deciziei de a înscrie o persoană sau o entitate într-o listă privind măsuri restrictive.
- 28 Safa Nicu Sepahan contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

- 29 Trebuie amintit că, printre condițiile impuse pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii, în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE, figurează cerința unei încălcări suficient de grave a unei norme de drept al cărei obiect este conferirea de drepturi particularilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 19 aprilie 2012, *Artegodan/Comisia*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, punctul 80 și jurisprudența citată).
- 30 Curtea a avut ocazia să precizeze că o asemenea încălcare este dovedită atunci când implică o nerespectare vădită și gravă de către instituția vizată a limitelor impuse puterii sale de apreciere, elementele care trebuie luate în considerare în această privință fiind în special gradul de claritate și de precizie a normei încălcate, precum și întinderea marjei de apreciere pe care norma încălcată o lasă autorității Uniunii (a se vedea în acest sens, printre altele, Hotărârea din 5 martie 1996, *Brasserie du pêcheur și Factortame*, C-46/93 și C-48/93, EU:C:1996:79, punctele 55 și 56, Hotărârea din 25 ianuarie 2007, *Robins și alții*, C-278/05, EU:C:2007:56, punctul 70, precum și Hotărârea din 19 iunie 2014, *Specht și alții*, C-501/12-C-506/12, C-540/12 și C-541/12, EU:C:2014:2005, punctul 102).
- 31 Rezultă de asemenea din jurisprudență că o încălcare a dreptului Uniunii este, în orice caz, vădit gravă atunci când a continuat în pofida pronunțării unei hotărâri care constată neîndeplinirea obligațiilor imputată, a unei hotărâri preliminare sau a unei jurisprudențe consacrate a Curții în materia respectivă din care rezultă caracterul ilicit al comportamentului în cauză (Hotărârea din 5 martie 1996, *Brasserie du pêcheur și Factortame*, C-46/93 și C-48/93, EU:C:1996:79, punctul 57, precum și Hotărârea din 12 decembrie 2006, *Test Claimants in the FII Group Litigation*, C-446/04, EU:C:2006:774, punctul 214).
- 32 În lumina acestei jurisprudențe, trebuie să se verifice dacă Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a statuat, în special la punctele 68 și 69 din hotărârea atacată, că nerespectarea de către Consiliu a obligației de a obține informațiile sau elementele de probă care justificau măsurile restrictive referitoare la Safa Nicu Sepahan, pentru a putea dovedi, în cazul unei contestații, temeinicia acestor măsuri prin prezentarea informațiilor sau a elementelor de probă respective în fața instanței Uniunii, constituia, în împrejurările speței, o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor.
- 33 Astfel cum reiese din cuprinsul punctului 37 din hotărârea atacată, este cert că Consiliul a indicat în fața Tribunalului că singurul element de care dispunea, referitor la adoptarea și la menținerea măsurilor restrictive care vizează Safa Nicu Sepahan, era o propunere de înscriere provenind de la un stat membru și că informațiile conținute în această propunere au fost reproduse în motivarea dispozițiilor în litigiu. Astfel, rezultă din cuprinsul punctului 37 din hotărârea atacată că Consiliul nu dispunea de informații sau de elemente de probă care să susțină motivele adoptării de măsuri restrictive față de Safa Nicu Sepahan.
- 34 În aceste condiții, în opinia Consiliului, jurisprudența potrivit căreia îi revine obligația de a furniza, în caz de contestare, informații sau elemente de probă care susțin motivele adoptării măsurilor restrictive față de persoane fizice sau juridice nu era în mod clar consacrată la momentul adoptării primei dintre dispozițiile în litigiu. Astfel, în pofida nerespectării acestei obligații, nu i se putea reproșa o încălcare gravă a dreptului Uniunii în această privință înainte de pronunțarea Hotărârii din 18 iulie 2013, *Comisia și alții/Kadi* (C-584/10 P, C-593/10 P și C-595/10 P, EU:C:2013:518), precum și a Hotărârii din 28 noiembrie 2013, *Consiliul/Fulmen și Mahmoudian* (C-280/12 P, EU:C:2013:775), prin care Curtea a precizat această jurisprudență.

- 35 În această privință, este necesar să se amintească, după cum a subliniat Curtea într-o jurisprudență care precedă adoptarea dispozițiilor în litigiu, că Uniunea este o uniune de drept în care actele instituțiilor sale sunt supuse controlului conformității în special cu Tratatul FUE și cu principiile generale ale dreptului (Hotărârea din 29 iunie 2010, E și F, C-550/09, EU:C:2010:382, punctul 44 și jurisprudența citată) și în care persoanele fizice și juridice trebuie să beneficieze de o protecție jurisdicțională efectivă.
- 36 În ceea ce privește respectarea principiului protecției jurisdicționale efective, Curtea a considerat, la punctul 343 din Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461), că măsurile restrictive adoptate față de persoane fizice sau juridice nu exclud orice control din partea instanței Uniunii, în special atunci când s-a afirmat că actul care le stabilește are legătură cu securitatea națională și cu terorismul.
- 37 Astfel cum rezultă din această jurisprudență, dreptul la o protecție jurisdicțională efectivă impune Consiliului să furnizeze, în caz de contestare, informații și elemente de probă care să susțină motivele adoptării de măsuri restrictive față de persoane fizice sau juridice. În această privință, reiese din cuprinsul punctului 336 din Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia (C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461), că controlul jurisdicțional al măsurilor restrictive luate împotriva persoanelor fizice sau juridice trebuie să poată avea ca obiect în special legalitatea motivelor pe care se întemeiază decizia prin care se impune, unei persoane sau unei entități, un ansamblu de măsuri restrictive.
- 38 De asemenea, la punctul 57 din Hotărârea din 29 iunie 2010, E și F (C-550/09, EU:C:2010:382), Curtea a considerat că un control jurisdicțional adecvat al legalității pe fond a măsurilor restrictive individuale trebuie să urmărească în special verificarea faptelor, precum și a elementelor de probă și de informație invocate pentru adoptarea unor asemenea măsuri.
- 39 Pe de altă parte, deși în cauzele în care s-au pronunțat hotărârile menționate au fost în discuție măsuri de înghețare a activelor adoptate în contextul specific al luptei împotriva terorismului internațional, este evident că obligația de a dovedi temeinicia măsurilor restrictive care vizează persoane și entități individuale, care rezultă din această jurisprudență, este valabilă și în ceea ce privește adoptarea de măsuri restrictive de înghețare a activelor având ca scop exercitarea unei presiuni asupra Republicii Islamice Iran, precum cele care vizează Safa Nicu Sepahan, ținând seama în special de natura individuală a măsurilor restrictive menționate și de incidența importantă pe care acestea o pot avea asupra drepturilor și a libertăților persoanelor și ale entităților vizate (a se vedea în această ultimă privință Hotărârea din 3 septembrie 2008, Kadi și Al Barakaat International Foundation/Consiliul și Comisia, C-402/05 P și C-415/05 P, EU:C:2008:461, punctele 361 și 375).
- 40 În aceste condiții, trebuie să se considere că obligația care incumbă Consiliului de a furniza, în caz de contestare, informațiile sau elementele de probă care susțin motivele adoptării de măsuri restrictive față de o persoană fizică sau juridică decurgea deja, la data adoptării dispozițiilor în litigiu, dintr-o jurisprudență consacrată a Curții. În consecință, în mod întemeiat Tribunalul a considerat, în special la punctele 68 și 69 din hotărârea atacată, că încălcarea, timp de aproape trei ani, a acestei obligații constituia o încălcare suficient de gravă a unei norme de drept care are ca obiect conferirea de drepturi particularilor, independent de aspectul dacă drepturile în discuție în speță constau, conform punctului 58 din această hotărâre, în a nu se impune măsuri restrictive cu nerespectarea condițiilor de fond referitoare la impunerea unor asemenea măsuri sau se referă, potrivit punctului 60 din hotărârea menționată, la cerințele legate de o protecție jurisdicțională efectivă.
- 41 Concluzia care precedă nu este infirmată de argumentul Consiliului întemeiat pe dificultățile legate de caracterul confidențial al informațiilor sau al elementelor de probă care susțin motivele unei decizii prin care se impun măsuri restrictive unei persoane fizice sau juridice. Astfel, în speță, Consiliul, în

niciun moment din procedura în fața Tribunalului, nu a menționat informații sau elemente de probă confidentiale de care ar fi dispus în susținerea măsurilor restrictive adoptate împotriva Safa Nicu Sepahan.

- 42 Prin urmare, este necesar să se respingă primul motiv al recursului incident ca nefondat.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe o apreciere eronată a condițiilor de despăgubire pentru prejudiciul moral pretins de Safa Nicu Sepahan

Argumentația părților

- 43 Consiliul arată că Tribunalul a săvârșit o eroare de drept atunci când a considerat, la punctele 86-92 din hotărârea atacată, că anularea dispozițiilor în litigiu nu constituia, în împrejurările din speță, o reparare integrală a prejudiciului suferit.
- 44 Astfel, Tribunalul s-ar fi îndepărtat de la soluțiile adoptate în alte cauze și în special la punctul 241 din Hotărârea din 11 iulie 2007, Sison/Consiliul (T-47/03, nepublicată, EU:T:2007:207), în care Tribunalul a considerat că anularea deciziei de înscriere în lista persoanelor vizate de măsurile restrictive în cauză constituia o reparare adecvată. În plus, Curtea ar fi statuat de asemenea, la punctul 72 din Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), că anularea deciziei de înscriere era de natură să reabiliteze persoana vizată sau să constituie o formă de despăgubire pentru prejudiciul moral pe care l-a suferit.
- 45 În consecință, ar trebui să fie anulată decizia Tribunalului prin care Consiliul este obligat la plata către recurentă a sumei de 50 000 de euro ca despăgubire pentru prejudiciul acesteia.
- 46 Safa Nicu Sepahan contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

- 47 Este necesar să se arate că, în raționamentul său, Tribunalul s-a bazat în mod întemeiat, la punctul 86 din hotărârea atacată, pe Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), pentru a statua că anularea dispozițiilor în litigiu este de natură să constituie o formă de reparare a prejudiciului moral suferit de Safa Nicu Sepahan.
- 48 Deși, în continuare, Tribunalul a estimat totuși, în special la punctul 87 din hotărârea atacată, că, în speță, anularea înscrierii Safa Nicu Sepahan putea să modereze cuantumul despăgubirii acordate, dar nu și să constituie o reparare integrală a prejudiciului moral suferit, această apreciere a fost întemeiată pe luarea în considerare a împrejurărilor speței.
- 49 În această privință, trebuie constatat de la bun început că, prin faptul că a decis, pe baza unei aprecieri a împrejurărilor speței, că era necesară o reparație pecuniară pentru a asigura repararea integrală a prejudiciului moral suferit de Safa Nicu Sepahan, Tribunalul nu a formulat o apreciere afectată de o eroare de drept. Astfel, deși, în Hotărârea din 28 mai 2013, Abdulrahim/Consiliul și Comisia (C-239/12 P, EU:C:2013:331), Curtea a decis că anularea unor măsuri restrictive nelegale este de natură să constituie o formă de reparare a prejudiciului moral suferit, nu rezultă totuși că această formă de reparare este suficientă neapărat, în toate cazurile, pentru a asigura repararea integrală a acestui prejudiciu.
- 50 În plus, trebuie amintit că, potrivit unei jurisprudențe consacrate, atunci când a constatat existența unui prejudiciu, doar Tribunalul are competența să aprecieze, în limitele cererii formulate, modalitatea și întinderea reparării pagubei (Hotărârea din 1 iunie 1994, Comisia/Brazzelli Lualdi și alții,

C-136/92 P, EU:C:1994:211, punctele 66 și 81, și Hotărârea din 9 septembrie 1999, Lucaccioni/Comisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, punctul 34, precum și Ordonanța din 14 decembrie 2006, Meister/OAPI, C-12/05 P, EU:C:2006:779, punctul 82).

- 51 Totuși, pentru ca Curtea să își poată exercita controlul jurisdicțional asupra hotărârilor Tribunalului, acestea trebuie să fie suficient motivate și, în ceea ce privește evaluarea unui prejudiciu, să indice criteriile luate în considerare pentru determinarea valorii reținute (Hotărârea din 14 mai 1998, Consiliul/de Nil și Impens, C-259/96 P, EU:C:1998:224, punctele 32 și 33, și Hotărârea din 9 septembrie 1999, Lucaccioni/Comisia, C-257/98 P, EU:C:1999:402, punctul 35, precum și Ordonanța din 3 septembrie 2013, Idromacchine și alții/Comisia, C-34/12 P, nepublicată, EU:C:2013:552, punctul 80).
- 52 La punctele 88-91 din hotărârea atacată, Tribunalul a statuat că, pentru a determina cuantumul despăgubirii pentru prejudiciul moral din speță, trebuia să se țină seama în special de gravitatea încălcării constatate, de durata acesteia, de conduita Consiliului, precum și de efectele pe care teza privind implicarea Safa Nicu Sepahan în proliferarea nucleară iraniană le-a produs asupra terților. În această privință, Tribunalul a considerat, în esență, că acuzația formulată de Consiliu împotriva Safa Nicu Sepahan era deosebit de gravă, că această teză nu a fost însă susținută nici prin cel mai mic element de informație sau de probă relevant și că Consiliul nu a verificat, din proprie inițiativă sau ca răspuns la protestele Safa Nicu Sepahan, temeinicia tezei respective pentru a limita consecințele prejudiciabile care rezultă pentru această întreprindere.
- 53 Având în vedere considerațiile care precedă, Tribunalul a indicat criteriile luate în considerare pentru determinarea cuantumului despăgubirii care a fost reținut. În aceste condiții, concluzia cuprinsă la punctul 92 din hotărârea atacată, potrivit căreia prejudiciul moral suferit de Safa Nicu Sepahan se ridică, pe baza unei juste evaluări *ex aequo et bono*, la suma de 50 000 de euro, nu poate fi repusă în discuție de Curte.
- 54 În consecință, al doilea motiv al recursului incident trebuie respins ca nefondat.
- 55 Având în vedere toate considerațiile care precedă, recursul incident trebuie să fie respins.

Cu privire la recursul formulat de Safa Nicu Sepahan

- 56 În susținerea concluziilor sale, Safa Nicu Sepahan invocă două motive, primul fiind legat de repararea prejudiciului său material, iar al doilea de repararea prejudiciului său moral.

Cu privire la primul motiv, întemeiat pe o încălcare a articolului 340 al doilea paragraf TFUE, a articolului 41 alineatul (3) din cartă, pe o contradicție de motive, pe o denaturare a elementelor de fapt și de probă, precum și pe o încălcare a obligației de motivare cu ocazia aprecierii prejudiciului material

- 57 Primul motiv de recurs se împarte în cinci aspecte. Trebuie examinate al doilea-al cincilea aspect înaintea primului aspect al motivului menționat.

Cu privire la al doilea aspect al primului motiv

– Argumentația părților

- 58 Prin intermediul celui de al doilea aspect al primului motiv al recursului, Safa Nicu Sepahan susține, pe de o parte, că, în pofida recunoașterii de către Tribunal, la punctele 99, 102, 104, 145 și 147 din hotărârea atacată, a unui prejudiciu material care a rezultat din adoptarea măsurilor restrictive în cauză în contextul contractului referitor la reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan (Irak), acesta a refuzat totuși, în mod arbitrar și cu încălcarea articolului 340 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (3) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”), să oblige Consiliul la repararea prejudiciilor produse. În plus, Tribunalul ar fi denaturat elemente de probă afirmând, la punctul 104 din hotărârea atacată, că nu au fost demonstrate „caracterul real [...] și] cuantumul prejudiciului”. De asemenea, la punctul 106 din această hotărâre, Tribunalul ar fi denaturat probele prezentate de Safa Nicu Sepahan privind marja sa beneficiară și rata sa de rentabilitate în cadrul acestui contract.
- 59 Pe de altă parte, Safa Nicu Sepahan arată că, la punctele 99 și 100 din hotărârea atacată, Tribunalul a refuzat, în mod arbitrar, să îi acorde o despăgubire pentru prejudiciul care decurge din închiderea conturilor sale bancare de către Emirate National Bank of Dubai, deși a considerat, la punctele 145 și 147 din această hotărâre, că era dovedit caracterul real al unei scăderi importante a cifrei de afaceri și a rentabilității Safa Nicu Sepahan, al concedierii a numeroși salariați de către această societate, precum și al altor costuri suportate de aceasta. În plus, motivele hotărârii atacate ar fi contradictorii și afectate de o denaturare a elementelor de probă, în măsura în care, pe de o parte, Tribunalul ar fi considerat, la punctul 98 din hotărârea menționată, că Safa Nicu Sepahan ar fi putut să obțină de la o altă bancă servicii financiare echivalente cu cele furnizate anterior de Emirate National Bank of Dubai, deși ar fi constatat, la punctul 96 din această hotărâre, că orice bancă care colabora cu Safa Nicu Sepahan risca să fie vizată de măsuri restrictive adoptate de Uniune.
- 60 Consiliul contestă aceste argumente.

– Aprecierea Curții

- 61 Este necesar să se amintească, pe de o parte, că orice prejudiciu a cărui reparare se solicită în cadrul unei acțiuni în răspundere extracontractuală a Uniunii în temeiul articolului 340 al doilea paragraf TFUE trebuie să fie real și cert (a se vedea Hotărârea din 21 mai 1976, Roquette frères/Comisia, 26/74, EU:C:1976:69, punctele 22 și 23, precum și Hotărârea din 16 iulie 2009, SELEX Sistemi Integrati/Comisia, C-481/07 P, nepublicată, EU:C:2009:461, punctul 36). Pe de altă parte, pentru ca răspunderea extracontractuală a Uniunii să poată fi angajată, prejudiciul trebuie să decurgă în mod suficient de direct din conduita nelegală a instituțiilor (a se vedea în acest sens Hotărârea din 4 octombrie 1979, Dumortier și alții/Consiliul, 64/76, 113/76, 167/78, 239/78, 27/79, 28/79 și 45/79, EU:C:1979:223, punctul 21, precum și Hotărârea din 12 decembrie 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation, C-446/04, EU:C:2006:774, punctul 218).
- 62 În orice împrejurare, revine părții care pune în discuție răspunderea extracontractuală a Uniunii sarcina de a furniza probe concludente atât cu privire la existența, cât și la întinderea prejudiciului pe care îl invocă (Hotărârea din 16 septembrie 1997, Blackspur DIY și alții/Consiliul și Comisia, C-362/95 P, EU:C:1997:401, punctul 31, precum și Hotărârea din 16 iulie 2009, SELEX Sistemi Integrati/Comisia, C-481/07 P, nepublicată, EU:C:2009:461, punctul 36 și jurisprudența citată), precum și la existența unei legături suficient de directe de la cauză la efect între comportamentul instituției respective și prejudiciul pretins (a se vedea în acest sens Hotărârea din 30 ianuarie 1992, Finsider și alții/Comisia, C-363/88 și C-364/88, EU:C:1992:44, punctul 25, precum și Ordonanța din 31 martie 2011, Mauerhofer/Comisia, C-433/10 P, nepublicată, EU:C:2011:204, punctul 127).

- 63 În ceea ce privește reproșul adresat Tribunalului că, în mod arbitrar, a refuzat despăgubirea Safa Nicu Sepahan pentru pretinsul prejudiciu suferit din cauza rezilierii contractului privind reabilitarea centralei electrice de la Derbendikhan, trebuie constatat că această critică este întemeiată pe o lectură eronată a hotărârii atacate. Astfel, întrucât Tribunalul a constatat, la punctele 99, 102 și 104 din această hotărâre, că afirmațiile privind caracterul real și quantumul pretinsului prejudiciu suferit nu sunt susținute de elemente de probă, acesta a respins în mod întemeiat, la punctul 107 din hotărârea atacată, cererea de despăgubire a Safa Nicu Sepahan, în măsura în care se raporta la acest capăt de cerere privind prejudiciul. De asemenea, întrucât a constatat, la punctele 145 și 147 din această hotărâre, că Safa Nicu Sepahan nu a prezentat elemente care să permită să se aprecieze caracterul real și, eventual, întinderea prejudiciului suferit, nu i se poate reproșa Tribunalului că a dat dovadă de arbitrariu.
- 64 În plus, în ceea ce privește argumentul întemeiat pe pretinsa încălcare, săvârșită de Tribunal la aprecierea prejudiciului pretins, a principiilor proporționalității și „evaluării echitabile”, pe care Safa Nicu Sepahan le califică drept principii generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE și al articolului 41 alineatul (3) din cartă, este necesar să se constate că astfel de principii nu sunt susceptibile să modifice în speță concluzia potrivit căreia revenea Safa Nicu Sepahan sarcina de a furniza probe concludente atât privind existența, cât și întinderea prejudiciului pe care îl invocă.
- 65 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia Tribunalul ar fi denaturat elemente de probă la punctele 104 și 106 din hotărârea atacată, trebuie amintit că simpla aluzie la o asemenea denaturare nu îndeplinește cerințele impuse prin jurisprudența Curții potrivit căreia recursul trebuie, printre altele, să indice în mod precis elementele care ar fi fost denaturate (Hotărârea din 7 septembrie 2016, Pilkington Group și alții/Comisia, C-101/15 P, EU:C:2016:631, punctul 62 și jurisprudența citată).
- 66 Or, pe de o parte, Safa Nicu Sepahan nu precizează modul în care Tribunalul ar fi denaturat elementele de probă constatând, la punctul 104 din hotărârea atacată, că nu au fost dovedite caracterul real și quantumul prejudiciului. Pe de altă parte, în ceea ce privește reproșul adus Tribunalului că a denaturat elemente de probă afirmând, la punctul 106 din hotărârea atacată, că Safa Nicu Sepahan nu a indicat rata de rentabilitate obișnuită în sectorul în care operează, deși aceasta ar fi furnizat-o precizând că este de 20 % din valoarea contractului în discuție, trebuie arătat că acest argument provine dintr-o lectură inexactă a hotărârii atacate în măsura în care Tribunalul nu a constatat la punctul respectiv că Safa Nicu Sepahan nu ar fi menționat o astfel de rată de rentabilitate, ci că aceasta nu ar fi prezentat nici indicații suficient de precise în această privință, nici alte elemente care să demonstreze caracterul real și quantumul pretinsului prejudiciu suferit.
- 67 În ceea ce privește reproșul adus Tribunalului că a respins în mod arbitrar cererea de despăgubire pentru prejudiciul care decurge din închiderea conturilor bancare ale Safa Nicu Sepahan, este necesar să se arate că, deși, la punctul 96 din hotărârea menționată, Tribunalul a dedus dintr-o scrisoare depusă de Safa Nicu Sepahan că închiderea conturilor bancare menționate de către Emirate National Bank of Dubai a putut interveni din cauza adoptării măsurilor restrictive în cauză, el a considerat totuși, la punctele 97-100 din aceasta, că Safa Nicu Sepahan nu a demonstrat că a suferit un prejudiciu care să rezulte din această închidere, arătând, în special la punctul 97, că Emirate National Bank of Dubai nu a înghețat fondurile depuse în aceste conturi, ci le-a restituit Safa Nicu Sepahan. De asemenea, la punctele 145 și 147 din hotărârea atacată, Tribunalul a concluzionat în sensul lipsei unei legături de cauzalitate între pretinsul prejudiciu suferit și scăderea cifrei de afaceri și a rentabilității Safa Nicu Sepahan, constatând, pe de o parte, că aceasta nu a justificat cauzele acestei evoluții și, pe de altă parte, că, presupunând chiar că o astfel de legătură de cauzalitate poate fi dedusă din însăși existența măsurilor restrictive respective, Safa Nicu Sepahan nu a prezentat elemente care să permită să se aprecieze întinderea unui asemenea prejudiciu. Astfel, fără a-și încălca obligația de motivare, Tribunalul a respins cererea de despăgubire menționată.

- 68 În ceea ce privește, în plus, argumentul întemeiat pe o contradicție de motive și pe o denaturare a elementelor de probă la punctele 96 și 98 din hotărârea atacată, este necesar să se arate că acest argument nu este, în niciun caz, de natură să infirme constatarea Tribunalului de la punctul 97 din această hotărâre, care era suficientă ea însăși pentru respingerea cererii de despăgubire a Safa Nicu Sepahan pentru pretinsul prejudiciu suferit de aceasta din cauza închiderii conturilor sale bancare de către Emirate National Bank of Dubai.
- 69 În consecință, al doilea aspect al primului motiv de recurs trebuie să fie respins.

Cu privire la al treilea aspect al primului motiv

– Argumentația părților

- 70 Prin intermediul celui de al treilea aspect al primului motiv de recurs, Safa Nicu Sepahan susține, pe de o parte, că Tribunalul a încălcat articolul 340 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 alineatul (3) din cartă, pentru motivul că a refuzat să îi acorde o despăgubire pentru pretinsul prejudiciu suferit din cauza ruperii relației comerciale pe care o avea cu Siemens AG, unul dintre furnizorii săi importanți, deși ar fi recunoscut, la punctele 109 și 110 din hotărârea atacată, că această ruptură era consecința directă a adoptării măsurilor restrictive în cauză. La același punct 110, Tribunalul ar fi constatat de asemenea, într-o manieră contradictorie, că refuzul de a furniza produse nu ar reprezenta, ca atare, un prejudiciu. În plus, în ceea ce privește scăderea cifrei de afaceri a Safa Nicu Sepahan din cauza adoptării de măsuri restrictive în privința sa, Tribunalul ar fi denaturat probele și propriile constatări factuale, care figurează la punctele 145 și 147 din hotărârea atacată, respingând cererea de despăgubire.
- 71 Pe de altă parte, Safa Nicu Sepahan reproșează Tribunalului că a denaturat elementele de fapt și de probă considerând, la punctele 115 și 116 din hotărârea atacată, că nu adoptarea măsurilor restrictive față de Safa Nicu Sepahan era cauza determinantă a ruperii raporturilor contractuale ale Safa Nicu Sepahan cu Mobarakeh Steel Company, ci întârzierea în executarea contractului în discuție. Or, Tribunalul ar fi concluzionat, la punctul 113 din hotărârea atacată, că exista o legătură de cauzalitate între ruperea acestor raporturi contractuale și adoptarea acestor măsuri restrictive. În plus, Tribunalul, considerând, la punctele 133, 136-139, 145 și 147 din hotărârea atacată, că Safa Nicu Sepahan nu a demonstrat că prejudiciul pretins era consecința ruperii raporturilor comerciale pe care furnizorii săi europeni le aveau cu aceasta, ar pretinde o probă imposibil de adus și ar denatura obiectul măsurilor restrictive, care este impunerea unei pagube economice și financiare maxime entității vizate.
- 72 Consiliul contestă aceste argumente.

– Aprecierea Curții

- 73 În ceea ce privește reproșul adus Tribunalului, întrucât a respins, în mod arbitrar și cu încălcarea articolului 340 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (3) din cartă, cererea de despăgubire a Safa Nicu Sepahan referitoare la pretinsul prejudiciu suferit din cauza ruperii raportului său comercial cu Siemens, trebuie arătat că, deși Tribunalul a menționat, la punctele 109, 110, 145 și 147 din hotărârea atacată, efecte negative pe care măsurile restrictive le pot avea asupra raporturilor comerciale dintre o societate și furnizorii săi, precum și asupra cifrei de afaceri a acesteia, Tribunalul nu a considerat totuși, la punctele menționate, că ruperea unor asemenea raporturi constituie în sine un prejudiciu reparabil. Dimpotrivă, la punctul 110 din această hotărâre, Tribunalul a statuat, în mod întemeiat și pentru motive necontradictorii, că un prejudiciu material care prezintă un caracter real și cert nu poate izvorî decât din repercusiunile unei ruperi a raporturilor comerciale cu furnizori ai unei societăți asupra rezultatelor economice ale acestei societăți, iar nu din ruperea însăși.

- 74 În ceea ce privește argumentul Safa Nicu Sepahan potrivit căruia constatarea inexistenței prejudiciului material de către Tribunal ar constitui o denaturare a elementelor de fapt care atestă o scădere a rezultatelor financiare ale acestei întreprinderi, despre care se menționează la punctele 145 și 147 din hotărârea atacată, trebuie amintit că, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 65 din prezenta hotărâre, simpla aluzie la o asemenea denaturare nu îndeplinește cerințele impuse prin jurisprudența Curții potrivit căreia recursul trebuie, printre altele, să indice în mod precis elementele care ar fi fost denaturate. În plus, o asemenea denaturare trebuie să reiasă în mod evident din înscrisurile dosarului, fără a fi necesară o nouă apreciere a faptelor și a probelor (Hotărârea din 6 aprilie 2006, General Motors/Comisia, C-551/03 P, EU:C:2006:229, punctul 54 și jurisprudența citată).
- 75 Or, Safa Nicu Sepahan se limitează să facă trimitere, în această privință, la opt anexe la memoriile sale depuse la Tribunal, fără a preciza în niciun mod în ce ar consta pretinsa denaturare. În aceste condiții și având în vedere că aprecierea faptelor și a elementelor de probă nu constituie, cu excepția cazului, nedovedit în speță, al denaturării lor, o problemă de drept supusă controlului Curții în procedura de recurs (a se vedea în acest sens în special Hotărârea din 3 septembrie 2009, Moser Baer India/Consiliul, C-535/06 P, EU:C:2009:498, punctul 32 și jurisprudența citată, Hotărârea din 7 aprilie 2016, Akhras/Consiliul, C-193/15 P, EU:C:2016:219, punctul 67 și jurisprudența citată, precum și Hotărârea din 8 septembrie 2016, Iranian Offshore Engineering & Construction/Consiliul, C-459/15 P, nepublicată, EU:C:2016:646, punctul 44), acest argument trebuie respins ca inadmisibil.
- 76 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe o denaturare a faptelor de către Tribunal pentru motivul că ar fi constat, la punctele 115 și 116 din hotărârea atacată, că principalul factor care a condus la rezilierea de către Mobarakeh Steel Company a contractului în cauză era întârzierea în executarea acestui contract, iar nu adoptarea de măsuri restrictive față de Safa Nicu Sepahan, trebuie amintit, astfel cum reiese în esență din cuprinsul punctului 74 din prezenta hotărâre, că o denaturare are loc dacă, fără a fi necesar să se recurgă la noi elemente de probă, aprecierea elementelor de probă existente apare ca fiind vădit greșită. Aceasta este situația în special atunci când concluziile pe care Tribunalul le-a dedus din anumite documente nu sunt conforme cu sensul și cu conținutul acestor documente privite în integralitatea lor (Hotărârea din 18 iulie 2007, Industrias Químicas del Vallés/Comisia, C-326/05 P, EU:C:2007:443, punctele 60 și 63).
- 77 În această privință, este necesar să se constate că reiese din scrisoarea din 3 septembrie 2011 a Mobarakeh Steel Company, anexată la memoriul în replică al Safa Nicu Sepahan în fața Tribunalului, că anularea contractului în cauză era motivată, cel puțin în parte, de întârzierea Safa Nicu Sepahan în executarea acestui contract în raport cu scadența care decurgea din această scrisoare, scadență care, după cum în mod corect a arătat Tribunalul la punctul 114 din hotărârea atacată, a survenit cu peste șase luni înainte de adoptarea măsurilor restrictive împotriva Safa Nicu Sepahan. În aceste condiții, atunci când Tribunalul a statuat, la punctul 116 din hotărârea atacată, că adoptarea măsurilor restrictive față de Safa Nicu Sepahan nu reprezenta cauza determinantă și directă a anulării contractului menționat, fără a considera totuși că această întârziere a constituit ea însăși o asemenea cauză, aprecierea acestui element de probă de către Tribunal nu poate fi considerată ca fiind vădit eronată.
- 78 În ceea ce privește, în plus, argumentul Safa Nicu Sepahan potrivit căruia Tribunalul ar fi impus, la punctele 133, 136-139, 145 și 147 din hotărârea atacată, o probă imposibil de adus pentru a demonstra prejudiciul suferit care rezultă din adoptarea măsurilor restrictive în cauză, este necesar să se constate că reiese din cuprinsul acestor puncte că Tribunalul a respins ca insuficiente elementele de probă furnizate de Safa Nicu Sepahan, în special întrucât acestea nu permiteau să se distingă comenzile efectiv făcute furnizorilor europeni ai Safa Nicu Sepahan, proporția echipamentelor cumpărate de Safa Nicu Sepahan de la acești furnizori, cauzele scăderii cifrei de afaceri a acestei societăți și, mai general, consecințele prejudiciabile concrete care decurg de aici.

- 79 Trebuie amintit, în această privință, că existența unui prejudiciu real și cert nu poate fi examinată în mod abstract de instanța Uniunii, ci trebuie apreciată în funcție de împrejurările de fapt precise ce caracterizează fiecare cauză dedusă judecății acesteia din urmă (Hotărârea din 15 iunie 2000, Dorsch Consult/Consiliul și Comisia, C-237/98 P, EU:C:2000:321, punctul 25).
- 80 Or, cerința privind furnizarea de elemente de probă, precum cele evocate de Tribunal la punctele 133, 136-139, 145 și 147 din hotărârea atacată, este esențială pentru a putea statua asupra caracterului real și asupra întinderii unui prejudiciu invocat. Constatând că Safa Nicu Sepahan nu furnizase asemenea elemente de probă, în mod întemeiat Tribunalul a statuat că probele furnizate de aceasta erau insuficiente pentru a dovedi caracterul real și întinderea prejudiciului invocat.
- 81 Astfel, al treilea aspect al acestui motiv trebuie respins.

Cu privire la al patrulea aspect al primului motiv

– Argumentația părților

- 82 Prin intermediul celui de al patrulea aspect al primului motiv al recursului, Safa Nicu Sepahan susține, pe de o parte, că Tribunalul a încălcat articolul 340 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 alineatul (3) din cartă, pentru motivul că a refuzat să îi acorde o despăgubire pentru pretinsul prejudiciu suferit din cauza încetării raporturilor comerciale care îi erau necesare pentru modernizarea echipamentului electric al digului Eufratului în Siria. Pe de altă parte, reproșează Tribunalului că și-a încălcat obligația de motivare, întrucât ar fi omis, la punctul 120 din hotărârea atacată, să enunțe motivele pentru care a respins argumentul Safa Nicu Sepahan potrivit căruia întârzierea în executarea proiectului de modernizare a echipamentului electric al acestui dig își avea originea în adoptarea măsurilor restrictive cărora le-a făcut obiectul.
- 83 Consiliul contestă aceste argumente.

– Aprecierea Curții

- 84 În ceea ce privește argumentul potrivit căruia Tribunalul a încălcat articolul 340 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 alineatul (3) din cartă, pentru motivul că a considerat, la punctul 122 din hotărârea atacată, că Safa Nicu Sepahan nu a prezentat elemente de probă care să dovedească marja sa beneficiară în cadrul proiectului de modernizare a echipamentului electric al digului Eufratului, este necesar să se constate că acest argument vizează în esență să obțină o nouă apreciere a elementelor de probă prezentate în primă instanță. Din moment ce, în temeiul jurisprudenței amintite la punctul 75 din prezenta hotărâre, aprecierea valorii care trebuie atribuită unor astfel de elemente nu constituie, cu excepția cazului denaturării acestor elemente, o chestiune de drept supusă ca atare controlului Curții în cadrul procedurii de recurs, argumentul menționat trebuie să fie respins ca inadmisibil.
- 85 În ceea ce privește reproșul adus Tribunalului de a nu fi motivat, la punctul 120 din hotărârea atacată, respingerea argumentului Safa Nicu Sepahan potrivit căruia scrisori referitoare la proiectul menționat dovedeau în mod plauzibil că întârzierea intervenită în realizarea acestui proiect avea drept cauză adoptarea măsurilor restrictive în cauză, trebuie amintit că obligația de motivare prevăzută la articolul 296 TFUE constituie o normă fundamentală de procedură care trebuie diferențiată de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă ținând de legalitatea pe fond a actului în litigiu. Astfel, motivarea unei decizii constă în exprimarea formală a motivelor pe care se întemeiază această decizie. Dacă aceste motive sunt afectate de erori, ele afectează legalitatea pe fond a deciziei, dar nu motivarea acesteia, care poate fi suficientă chiar dacă cuprinde motive eronate. În consecință, criticile

și argumentele care urmăresc contestarea temeiniciei unui act sunt lipsite de relevanță în cadrul unui motiv întemeiat pe nemotivare sau pe insuficiența motivării (Hotărârea din 18 iunie 2015, Ipatau/Consiliul, C-535/14 P, EU:C:2015:407, punctul 37 și jurisprudența citată).

86 În speță, Tribunalul a arătat, la punctul 121 din hotărârea atacată, că Safa Nicu Sepahan a prezentat, desigur, o listă a mașinilor și a componentelor pentru proiectul în cauză, dar nu a prezentat niciun element care să dovedească faptul că livrarea acestor produse nu a putut avea loc ca urmare a adoptării măsurilor restrictive în cauză. La punctul 122 din această hotărâre, Tribunalul a constatat că Safa Nicu Sepahan nu a prezentat elemente care să dovedească pretinsul prejudiciu suferit din cauza faptului că o parte din contractul în discuție a trebuit să fie subtrată. Identificând, la punctele 123 și 124 din hotărârea menționată, alte elemente a căror lipsă din dosarul Tribunalului constituia un obstacol în calea dovedirii caracterului real sau a întinderii prejudiciului pretins, Tribunalul a respins, la punctul 125 din aceeași hotărâre, cererea de despăgubire a Safa Nicu Sepahan în măsura în care aceasta se referea la proiectul de echipament electric al digului de pe Eufrat.

87 În aceste condiții, Tribunalul și-a îndeplinit obligația de motivare potrivit articolului 296 TFUE.

88 Prin urmare, al patrulea aspect trebuie respins.

Cu privire la al cincilea aspect al primului motiv

– Argumentația părților

89 Prin intermediul celui de al cincilea aspect al primului motiv de recurs, Safa Nicu Sepahan susține, pe de o parte, că Tribunalul a încălcat articolul 340 al doilea paragraf TFUE și articolul 41 alineatul (3) din cartă, întrucât a refuzat să îi acorde o despăgubire pentru pretinsul prejudiciu suferit din cauza încetării raporturilor sale comerciale necesare pentru executarea obligațiilor sale contractuale aferente proiectelor de construcție a substațiilor electrice din Kunduz (Afganistan) și din Baghlan (Afganistan). Pe de altă parte, Safa Nicu Sepahan reproșează Tribunalului că a denaturat elemente de fapt și de probă constatând, la punctul 130 din hotărârea atacată, că aceasta nu dovedise că îi era imposibil, din cauza anulării de către Siemens a comenzii cu referința P06000/CO/3060, să își execute obligațiile contractuale în cadrul proiectelor menționate, deși Tribunalul a constatat, la punctele 109 și 147 din această hotărâre, că Safa Nicu Sepahan nu putea să finalizeze aceste proiecte fără a recurge la subtratare.

90 Consiliul contestă aceste argumente.

– Aprecierea Curții

91 În ceea ce privește argumentul întemeiat pe o încălcare a articolului 340 al doilea paragraf TFUE și a articolului 41 alineatul (3) din cartă, este necesar să se constate că Safa Nicu Sepahan nu identifică cu precizia necesară elementele criticate din hotărârea atacată.

92 În ceea ce privește reproșul adus Tribunalului că a denaturat fapte constatând, la punctul 130 din hotărârea atacată, că Safa Nicu Sepahan ar fi putut executa contractul privind construcția substațiilor electrice la Kunduz și la Baghlan fără a recurge la subtratare, este necesar să se constate că acest argument provine dintr-o lectură eronată a hotărârii atacate. Astfel, Tribunalul nu a sugerat, la acest punct 130, că Safa Nicu Sepahan ar fi fost, în orice caz, în măsură să realizeze aceste proiecte fără a recurge la subtratare. În schimb, reiese din cuprinsul punctului menționat că Tribunalul a constatat că aceasta nu a dovedit că contractul menționat nu putea fi executat recurgând la un alt furnizor decât Siemens. În aceste condiții, Tribunalul nu poate fi criticat pentru vreo denaturare.

93 Așadar, al cincilea aspect al primului motiv trebuie să fie respins.

Cu privire la primul aspect al primului motiv

– Argumentația părților

94 Prin intermediul primului aspect al primului motiv de recurs, Safa Nicu Sepahan reproșează Tribunalului că a încălcat principiile generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE și al articolului 41 alineatul (3) din cartă, definind regimul de răspundere extracontractuală a Uniunii, întrucât a respins, în pofida elementelor de probă prezentate, cererea de despăgubire pentru prejudiciul său material recunoscând în același timp, în special la punctele 109, 145 și 147 din hotărârea atacată, existența unui prejudiciu material.

– Aprecierea Curții

95 Este necesar să se constate că primul aspect al primului motiv se raportează la motivele hotărârii atacate, criticate prin celelalte aspecte ale acestui motiv referitoare la diverse capete de cerere privind pretinsul prejudiciu suferit de Safa Nicu Sepahan, fără a furniza elemente adiționale în susținerea motivului menționat.

96 În măsura în care celelalte aspecte ale primului motiv nu au fost primite, primul aspect al acestuia trebuie de asemenea să fie respins.

Cu privire la cererea subsidiară a Safa Nicu Sepahan în raport cu primul motiv

– Argumentația părților

97 În subsidiar, Safa Nicu Sepahan susține că Tribunalul ar fi trebuit să acorde o despăgubire, al cărei quantum trebuia să îl stabilească, respectând principiile proporționalității și „evaluării echitabile”, principii generale comune ordinilor juridice ale statelor membre, în sensul articolului 340 al doilea paragraf TFUE și al articolului 41 alineatul (3) din cartă.

98 Consiliul contestă acest argument.

– Aprecierea Curții

99 După cum decurge din ceea ce precedă, Tribunalul a constatat în mod întemeiat că nu erau îndeplinite condițiile pentru angajarea răspunderii extracontractuale a Uniunii pentru prejudiciul material pretins de Safa Nicu Sepahan, așa încât, de asemenea în mod întemeiat, nu a acordat o despăgubire, astfel cum a fost solicitată de aceasta din urmă, cu acest titlu.

100 Având în vedere toate considerațiile care precedă, primul motiv al recursului trebuie să fie respins.

Cu privire la al doilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare și a principiului proporționalității în cadrul despăgubirii pentru prejudiciul moral

Argumentele părților

- 101 Prin intermediul celui de al doilea motiv de recurs, Safa Nicu Sepahan reproșează Tribunalului că nu i-a acordat decât o sumă insignifiantă de 50 000 de euro pentru repararea prejudiciului suferit, deși, la punctele 83, 86, 88 și 89 din hotărârea atacată, a constatat că era vorba despre o încălcare deosebit de gravă, ale cărei efecte au durat timp de aproape trei ani. Tribunalul nu ar fi motivat stabilirea acestui quantum. În plus, motivele hotărârii atacate ar încălca principiul proporționalității. În această privință, Safa Nicu Sepahan precizează în special că Tribunalul nu a ținut seama nici de faptul că a trebuit să concedieze numeroși salariați, ceea ce ar fi adus atingere reputației sale, nici de faptul că efectele măsurilor restrictive continuă să îi producă prejudicii. Astfel, Safa Nicu Sepahan ar fi în continuare menționată, de exemplu, pe site-ul internet „Iran Watch”.
- 102 Consiliul contestă aceste argumente.

Aprecierea Curții

- 103 În ceea ce privește pretinsa încălcare a principiului proporționalității, trebuie amintit că, astfel cum reiese din jurisprudența citată la punctele 50 și 51 din prezenta hotărâre, atunci când a constatat existența unui prejudiciu, doar Tribunalul are competența să aprecieze, în limitele cererii formulate, modalitatea și întinderea reparării acestuia. Cu toate acestea, potrivit aceleiași jurisprudențe, pentru ca Curtea să își poată exercita controlul jurisdicțional asupra hotărârilor Tribunalului, acestea trebuie să fie suficient motivate și, în ceea ce privește evaluarea unui prejudiciu, să indice criteriile luate în considerare pentru determinarea valorii reținute.
- 104 În ceea ce privește pretinsa încălcare a obligației de motivare, este necesar să se arate că, la punctul 88 din hotărârea atacată, Tribunalul a stabilit că, în împrejurările din speță, afirmația privind implicarea Safa Nicu Sepahan în proliferarea nucleară iraniană a afectat conduita unor entități terțe, situate în majoritate în afara Uniunii, față de această societate. Tribunalul a constatat, în această privință, existența unui prejudiciu moral care nu este susceptibil să fie contrabalansat integral prin constatarea *a posteriori* a nelegalității dispozițiilor în litigiu.
- 105 În plus, Tribunalul a subliniat gravitatea deosebită a afirmației reținute de Consiliu împotriva Safa Nicu Sepahan. Astfel, a observat, la punctele 83 și, respectiv, 89 din hotărârea atacată, că afirmația privind implicarea Safa Nicu Sepahan în proliferarea nucleară iraniană rezulta din adoptarea unei poziții oficiale a unei instituții a Uniunii, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și însoțită de consecințe juridice obligatorii, și că asocia această societate cu o activitate care prezintă, potrivit Consiliului, un pericol pentru pacea și pentru securitatea internațională.
- 106 Tribunalul a constatat de asemenea, la punctul 87 din hotărârea atacată, că anularea dispozițiilor în litigiu putea să modereze quantumul despăgubirii care trebuie acordată, dar nu și să constituie o reparație integrală a prejudiciului suferit. În această privință, a precizat, la punctele 90 și 91 din această hotărâre, că teza în cauză nu era susținută nici de cel mai mic element de probă, că măsurile restrictive au fost menținute timp de aproape trei ani și că nu reieșea că Consiliul ar fi verificat în această perioadă temeinicia tezei respective pentru a limita consecințele prejudiciabile care rezultă pentru entitatea vizată.
- 107 În aceste condiții, este necesar să se considere că Tribunalul și-a motivat suficient decizia indicând criteriile reținute pentru determinarea quantumului despăgubirii.

- 108 În ceea ce privește, în sfârșit, argumentul Safa Nicu Sepahan potrivit căruia măsurile restrictive în cauză continuă să producă efecte prejudiciabile în privința sa, dat fiind că afirmația pe care o conțin figurează încă pe site-uri internet, cum ar fi „Iran Watch”, este necesar să se constate că Safa Nicu Sepahan nu a avansat un asemenea argument în primă instanță.
- 109 Potrivit unei jurisprudențe constante a Curții, un motiv invocat pentru prima dată în cadrul unui recurs în fața acesteia trebuie să fie respins ca fiind inadmisibil. În cadrul unui recurs, competența Curții este, astfel, limitată la examinarea aprecierii de către Tribunal a motivelor care au fost dezbătute în fața acestuia. Or, a permite unei părți să invoce în acest cadru un motiv pe care nu l-a invocat în fața Tribunalului ar însemna să i se permită acesteia să sesizeze Curtea, a cărei competență în materie de recurs este limitată, cu un litigiu extins în raport cu cel prezentat în fața Tribunalului (a se vedea în acest sens Hotărârea din 28 iunie 2005, Dansk Rørindustri și alții/Comisia, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P-C-208/02 P și C-213/02 P, EU:C:2005:408, punctul 165 și jurisprudența citată).
- 110 În consecință, acest argument trebuie respins ca inadmisibil.
- 111 În aceste condiții, este necesar să se respingă al doilea motiv al recursului ca fiind în parte nefondat și în parte inadmisibil.
- 112 În consecință, recursul trebuie să fie respins.

Cu privire la cheltuielile de judecată

- 113 În temeiul articolului 184 alineatul (2) din Regulamentul de procedură, atunci când recursul nu este fondat sau atunci când recursul este fondat, iar Curtea soluționează ea însăși în mod definitiv litigiul, aceasta se pronunță asupra cheltuielilor de judecată. Potrivit articolului 138 alineatul (1) din acest regulament, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Articolul 138 alineatul (3) din regulamentul menționat prevede că, în cazul în care părțile cad, fiecare, în pretenții cu privire la unul sau mai multe capete de cerere, fiecare parte suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 114 În speță, întrucât Safa Nicu Sepahan și Consiliul au căzut, fiecare, în pretenții, se impune obligarea lor la suportarea cheltuielilor lor de judecată respective.
- 115 Articolul 140 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, aplicabil procedurii de recurs în temeiul articolului 184 alineatul (1) din acesta, prevede că statele membre și instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată.
- 116 În consecință, Regatul Unit va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive, Curtea (Marea Cameră) declară și hotărăște:

- 1) Respinge recursurile introduse de Safa Nicu Sepahan Co. și de Consiliul Uniunii Europene.**
- 2) Safa Nicu Sepahan Co. și Consiliul Uniunii Europene suportă cheltuielile lor de judecată respective.**
- 3) Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord suportă propriile cheltuieli de judecată.**

Semnături